

[Bernhard Baunsgaard.]

er bare ikke et, jeg på nogen måde kan godkende.

Må jeg så rette en fejltagelse heroppefra. Augustforligspartierne har aldeles ikke vedtaget, at de vil gribe ind over for dette, at loven om særlig indkomstskat begynder at virke over for dem, hvis grunde af en eller anden årsag, f. eks. som følge af god beliggenhed, bliver særlig værdifulde.

Arne Bjerregaard (KrF):

Må jeg lige først sige noget til fru Kirsten Jacobsen, der snakkede om, at det var de store huse, der ville blive ramt. Det er da vist forkert. Det bliver de små huse på de dyre grunde, der rammes, og det er da beklageligt, at det er sådan, for derved får fru Kirsten Jacobsen jo ret i det næste, hun sagde, nemlig at det er dem, der ikke har de store indtægter, og som ikke har råd til at bygge et stort hus på den grund, som nu efterhånden er blevet dyr, der kommer ind under denne regel.

Så spurgte hr. Bernhard Baunsgaard, om jeg nu var med på, at vi skulle beskatte de samfundsskabte værdier. Ja, det har jeg hele tiden været; vi skal beskatte den samfundsskabte kapital, hvor der reelt er en samfundsskabt kapital. Men dermed har jeg ikke sagt, at jeg vil være med til at beskatte den samfundsskabte inflation, for det har intet, intet, med arbejdsfrie indtægter at gøre.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vil det sige, at vi kan få hr. Arne Bjerregaard med til at beskatte de særlig store grundstigninger, også selv om der ligger et hus på grunden? Hvis hr. Arne Bjerregaard nu ikke kan svare ja på det, vil jeg kalde det, der bliver sagt om, at man principielt er tilhænger, ordgyderi. Man vil bare ikke i virkeligheden, det er nok sagen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kirsten Jacobsen) (FP):

Nu er det jo ikke noget nyt for os, der er medlemmer af skatte- og afgiftsudvalget, at visse personer inden for augustforligspartiernes kreds har lidt svært ved at enes om, hvad det er, augustforligspartierne er enige om. Her hørte vi altså et af augustforligspartierne give udtryk for, at man diskuterede disse problemer,

og at man havde til hensigt at løse det problem, som var rejst af os, og vi hørte et andet parti, som er tilsluttet augustforliget, som sagde det stik modsatte. Det er vi efterhånden vant til. Vi håber bare, at det lykkes dem indbyrdes engang at blive enige om, hvad det var, de vedtog engang i august sidste år.

Må jeg så sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at at den lille mand er blevet grundspekulant, er der jo ikke nogen der har sagt. Det er det stik modsatte, der gør sig gældende. Og at man vil friholde arbejdsfri indtægter. Det var jo præcis det, jeg sagde før. Hvordan er det, man definerer arbejdsfri indkomster? Hvis man definerer dem sådan, som hr. Bernhard Baunsgaard gør, og siger, at al fortjeneste på fast ejendom er arbejdsfri indtægter, nå ja, så må man bare være konsekvent og sige, at enten skal alle den slags indtægter beskattes, eller også skal ingen af dem. Dette svarer jo fuldstændig til, at man siger, at alle, der er rødhårede eller født om søndagen, skal betale kapitalvindingsskat, og at de, der tilfældigvis ikke er rødhårede eller født om søndagen, altså ikke skal. Så vilkårligt kommer denne 50 pct. regel til at virke.

Vi er bestemt ikke indstillet på at friholde den ene slags indtægter mere end den anden. Vi er indstillet på, at der skal skabes en rimelighed i den måde, man beskatter både den ene og den anden slags indtægter på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udsættelse af 16. almindelige ejendomsvurdering [af Kirsten Jacobsen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 15. Fremsat 3/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Vi er nu nået frem til fremskridtspartiets paradeforslag nummer 2. Før var man lidt tidligt ude; denne gang er man lidt sent ude, for nu vil man jo udskyde den 16. alm. vurdering. Det er endda en genfremsettelse af en del af partiets forslag fra folketingsåret 1975-76 om en ejendomsvurderingsreform, og det blev jo forkastet i det tidligere folketing af alle andre partier end fremskridtspartiet.

Årsagen hertil var bl. a., at det skaber stor usikkerhed, hvis vurderingen udskydes, og at det er nødvendigt for en retfærdig beskatning, at man med faste mellemrum retter de indbyrdes skævheder og får fastslået den aktuelle værdi.

De grunde, der var til forkastelsen i sin tid, er stadig væk til stede. Hertil kommer, som jeg var inde på det før, at man er for sent ude her. Der er kun få dage til vurderingstidspunktet, den 1. april; man har sendt skemaerne ud; man har instrueret myndighederne; man har udført et stort og bekosteligt forarbejde, og det ville være helt uforsvarligt at kassere det her i den tolvte time. Jeg kan derfor meget kort sige, at regeringen heller ikke nu kan anbefale forslaget til vedtagelse.

Karl Nielsen (S):

Fremskridtspartiet kommer her med et forslag om udskydelse af den 16. alm. vurdering på et tidspunkt, hvor vurderingsmyndighederne er langt inde i arbejdet. Det skal derfor stå helt klart, at vi afviser et sådant paradeforslag.

I bemærkningerne til lovforslaget skriver forslagsstillerne, at landet ikke kan tåle den inflationsekspllosion, en fordobling af værdierne af landets faste ejendomme vil betyde. Hvis der nu var tale om en fordobling af værdierne, så har denne fordobling ikke noget med vurderingen at gøre, idet stigningen i værdierne af landets faste ejendomme er af samme størrelse, uanset om vi gennemfører den 16. alm. vurdering eller ej. Med andre ord, det er ikke vurderingen, der presser værdierne op, men helt andre faktorer. Det ville svare til, at hvis man er syg, så slår man termometret i stykker. Det er omtrent det samme. Forslagsstillerne kan ikke på nogen måde dokumentere, at der er hold i sådanne påstande, men det havde jeg i øvrigt heller ikke forventet.

Aksel Pedersen (V):

Fremskridtspartiets forslag går ud på, at

man skal udskyde den 16. alm. vurdering. Nu er den 16. alm. vurdering, som det også blev nævnt fra socialdemokratiets side, jo kun en konstatering af noget, som er sket. Vi tror ikke i venstre, at man opnår ret meget ved at lukke øjnene for kendsgerningerne, for de bliver jo lagt på bordet, hver gang man skal bruge vurderingen til et eller andet. Hvad der var mere væsentligt, var, om man havde vedtaget, at vurderingen, som venstre foreslog, skulle være gået på den kontante værdi, og dermed havde fået en anden højde.

At det skulle være uden indflydelse på priserne, må vi nok sige at vi knap tror på, idet det har vist sig, at de vurderinger, der er fremkommet i årenes løb, altid har udløst ligesom et chok i priserne – og lur mig, om det ikke også gør det denne gang.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe kan ikke støtte dette forslag. Jeg skal fremhæve, at det vil virke totalt forvirrende på befolkningen på dette sene tidspunkt at udskyde 16. alm. vurdering. Vurderingsskemaerne er allerede udsendt.

Men hovedbegrundelsen for den konservative folketingsgruppes holdning er, at vi dels allerede har medvirket, dels fortsat vil medvirke til at gennemføre foranstaltninger, som afbøder virkningerne af 16. alm. vurdering.

Bollmann (CD):

Efter at en del af virkningerne af den kommende 16. alm. vurdering nu er afbødet eller kan forventes afbødet, ved at lejeværdien for 1978 har kunnet holdes på et rimeligt niveau, mener CD ikke, at faren ved denne vurdering er så alvorlig, som forslagsstillerne giver udtryk for.

Efter CDs opfattelse er selve vurderingen i hovedsagen kun en konstatering af den udvikling, der har fundet sted i priserne, og det fremsatte forslag derfor i bedste fald overflødigt. CD kan derfor ikke stemme for forslaget.

Ole Olsen (SF):

Bemærkningerne til lovforslaget er en illustration af den enormt bagvendte måde, fremskridtspartiet altid ser på økonomiske problemer på. Man siger f. eks., at landet ikke kan tåle den inflationsekspllosion, som åbenbart skulle fremkomme ved at gennemføre den 16. alm. vurdering. Alle andre her i landet går jo nærmest rundt og tror, at det ikke er vurde-

[Ole Olsen.]

ringerne, der skaber værdierne, men at det er værdierne, der bliver konstateret ved vurderingerne. Alene af den grund måtte man sige, at man fuldstændig burde afvise fremskridtspartiets lovforslag.

Jeg synes, der kan være grund til at komme med et par bemærkninger alligevel. Jeg ved ikke, om det specielt er den 16. alm. vurdering, men snarere de stærkt stigende ejendomspriser, som selvfølgelig bliver konstateret ved den 16. alm. vurdering. Mit parti har tidligere talt om at få gennemført et tinglysningsloft. Det, der sker ved stærkt stigende værdier, er jo en låntagning, som ofte går til forbrug. Det er en låntagning, som i virkeligheden skabes af nogle penge, som ikke har noget som helst modsvar i produktionen, og i den retning er selve låntagningen selvfølgelig inflationsskabende.

Nu er jeg godt klar over, at det sådan set er den forkerte minister, jeg retter henvendelsen til, men jeg håber dog, at det sker, at ministrene taler sammen. Jeg vil derfor godt bede skatte- og afgiftsministeren gøre sin kollega opmærksom på, at nogle regler om et tinglysningsloft, eller på anden vis en begrænsning af låntagningen i de stærkt stigende ejendoms-værdier, vistnok efterhånden ville være ønskelige.

Det, fremskridtspartiet selvfølgelig vil opnå med dette lovforslag, er at forhindre, at beskattningen sættes i vejret for fast ejendom, specielt for grunde, og det er der tilsyneladende mange, der mener i dette ting. Jeg vil gerne gøre opmærksom på nogle oplysninger, fru Mette Koe-foed Bjørnsen fremkom med i en tv-udsendelse umiddelbart før valget. Hun gjorde opmærksom på, at mens ejendomsskatterne i 1960 udgjorde 12 pct. af den samlede beskatning, er de nu nede på 5 pct. af den samlede beskatning.

Jeg synes nok, at det giver lidt stof til eftertanke, hvis disse forskellige partier her i tinget virkelig mener, at det er rimeligere at beskatte indkomst, og at det er rimeligere at lægge afgifter på det daglige forbrug, end det er at tage skatten ind over jorden. Mit parti mener det i hvert fald ikke. Vi ønsker den 16. alm. ejendoms-vurdering gennemført og må med beklagelse konstatere, at andre partier har indgået aftaler om at holde beskattningen af fast ejendom kunstigt langt nede.

Fuglsang (DKP):

Jeg kan også kun konstatere, som en del for-

udgående talere har gjort det, at i hvert fald hovedtrækkene i dette forslag er en genganger, og jeg kan derfor også her henvise til, hvad mit partis ordfører tidligere sagde.

Jeg kan også slutte mig til dem, der har sagt, at denne vurdering faktisk kun er en konstatering af den stigning, der har fundet sted. Det, det drejer sig om, må jo være at træffe de nødvendige forholdsregler mod denne fortsatte stigning, men det sker jo ikke ved at udsætte den 16. alm. ejendoms-vurdering. Der skal helt andre ting til, som vores parti jo også har stillet forslag om.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan understrege det, som den forudgående taler ligesom andre udtrykte: 16. alm. vurdering er alene en konstatering, eller i hvert fald delvis en konstatering, af den værdistigning, der har fundet sted inden for fast ejendom.

Så kommer fremskridtspartiet og foreslår, ligesom man jo kan prøve på at reparere på sygdomme, at når man kaster termometret væk, så opdager man ikke, at man har feber, eller hvis pengene ikke slår til, så lader man være med at føre regnskab over udgifterne, så går det nok. Jeg synes, at dette er næsten det mest outrerede eksempel på liden omtanke, som vi har mødt herinde, selv fra fremskridtspartiets side.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal såmænd ikke kaste med sten mod fremskridtspartiet, fordi de fremsætter et forslag. Det er de da i deres fulde ret til, og andre fremsætter vel også paradedforslag, som dette her er blevet beskyldt for at være.

Nu siger man, at dette forslag kommer for sent, og før sagde man, det kom for tidligt. Jeg kan godt forstå, at man i fremskridtspartiet bliver lidt frustrerede. Hvornår er det så det rigtige tidspunkt at fremkomme med forslaget? Men jeg behøver i øvrigt ikke at forsvare fremskridtspartiet, de må forsvare sig selv. Det er ikke fordi jeg er tilhænger af så forfærdelig meget af deres politik, men jeg mener, at de må have samme rettigheder og samme behandling som andre, også når de fremsætter forslag, som vi mener er helt ved siden af.

I kristeligt folkeparti mener vi, at forslaget her i al fald ikke med vores stemme skal nyde fremme.

Ib Christensen (DR):

Der er intet i dette lovforslag oplyst om virkningerne for amternes og kommunernes indtægter. Det er klart, at udskyder man vurderingen, så udskyder man også vurderingens virkninger, men der er intet oplyst om, hvad fremskridtspartiet så vil gøre ved amternes og kommunernes svigtende indtægter ved at udskyde den 16. alm. vurdering. Dertil kommer, at hvis man udskyder den, så betyder det, at både lejeværdi og jordbeskatning bliver beregnet på grundlag af en forældet vurdering. Vi ved, hvilke problemer det vil give i forbindelse med augustforligets lejeværdiberegninger. Det synspunkt taler bestemt heller ikke til fordel for at gennemføre dette ejendommelige forslag.

Som tidligere ordførere har været inde på, bytter man jo med enorm elegance om på årsag og virkning og taler om vurderingen som inflationsskabende. Jeg kan give medhold så langt, at jeg siger, at det er uheldigt, man har det store interval på 4 år mellem hver vurdering. Vi går ind for årlige vurderinger; så kunne man undgå disse spring. Det er faktisk en kendsgerning, at vurderingerne næsten halter bagefter ejendomspriserne, og der går jo meget kort tid, før ejendomspriserne ligger 10, 15, 20, 30 pct. eller langt over vurderingerne.

Jeg synes, at dette forslag såvel som de to øvrige fremskridtsforslag, der behandles her i tinget nu, er udtryk for, hvor fremskridtspartiet egentlig har sit hjerte, når det drejer sig om skattepolitik. Det, der virkelig er hjertesagen, er at lette beskatningen på jord, og den pris, man i givet fald er villig til at betale, er, at skatten på arbejde bliver forøget. I den henseende kan jeg da kun gratulere fremskridtspartiet med, at det faktisk, som påpeget af hr. Ole Olsen, er gået fremad med store skridt; vi andre vil sige tilbage med sørgelig store skridt, idet hr. Ole Olsen jo nævnte, at 12 pct. af den samlede beskatning var jordbeskatning og ejendomsbeskatning i 1960, nu er det kun 5 pct. Det er en frugt af at skiftende regeringer og flertal, socialdemokrater, radikale og borgerlige partier i øvrigt, har afskaffet grundstigningsskylden, har fjernet statshusmandsbrugene, har afskaffet statsgrundskylden, lagt loft over den kommunale og amtskommunale grundskyld, og for at tage det sidste værk med, augustforliget, hvor man virkelig har nået et resultat fra fremskridtspartiets side.

Fremskridtspartiet foreslog i 1975 et loft

over den amtskommunale grundskyld på 15 promille. Det blev afvist. Venstreregeringen havde året før foreslået det samme, hvor fremskridtspartiet i øvrigt afviste det. Men nu har man dog gennem augustforliget virkelig taget et kæmpeskridt i den retning, fremskridtspartiet vil, så der er nok stadig væk håb for fremskridtspartiet – eller er der?

Waldorff (VS):

Det kan måske være lidt svært at forstå, hvorfor forslaget fremkommer, da forligspartierne jo allerede har suspenderet den 16. alm. vurdering, ganske vist kun for ét år. Så kan man så håbe, at ministerens afvisning af dette forslag betyder, at man har tænkt sig, at 16. alm. vurdering på et eller andet tidspunkt skal træde i kraft. Det er selvfølgelig udmærket.

Når der tales om en stigende inflation i forbindelse med vurderingen, så er det selvfølgelig rent vrøvl. Man kan snarere tale om den modsatte virkning, nemlig at hvis den 16. alm. vurdering ikke gennemføres, så vil det skabe en yderligere inflation, i og med at fordelene ved at besidde fast ejendom vil være stigende.

Vi har været imod den udsættelse, som forligspartierne har ført igennem, og vi er også imod det forslag, der ligger her. Jeg skal måske lige sige, at i sig selv er vi ikke fantastisk begejstrede for, at lejeværdien nu skal stige. Det er da klart, at man ikke udelukkende kan gribe ind over for det, der hedder lejeværdi, men at det må ske samtidig med indgreb over for de skattefordele, som eksisterer i forbindelse med fast ejendom.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kirsten Jacobsen) (FP):

Jeg er såmænd ikke så overrasket over, at der ikke var stor tilslutning til forslaget. Det bestyrker mig kun i troen på, at en masse mennesker herinde i dette ting er vældig dygtige, når de skal få en ligning til at gå op på et stykke papir, men når de skal få tingene til at passe sammen med den barske virkelighed, så er det ligesom forståelsen holder op.

Det er rent faktisk sådan, hvad enten man nu synes om at indrømme det eller ej, at den 16. alm. vurderings gennemførelse har indflydelse på en lang række andre spørgsmål end lejeværdi og grundskatter. De to punkter har man forsøgt at neutralisere igennem vedtagelsen i augustforliget, men alle de andre punkter

[Kirsten Jacobsen.]

har man bare ladet ligge, dem har man ikke gjort noget ved.

Ministeren undrede sig over, at det kun var en genfremsættelse af en del af vores oprindelige forslag. Det skyldes det faktiske forhold, at vi har delt det oprindelige forslag i to i erkendelse af, at hvis dette forslag om en udsættelse af den 16. alm. vurdering skulle komme igennem tinget, således at det kunne blive vedtaget inden den 1. april, så kunne det ikke nytte noget, at vi skulle have et stort udredningsarbejde i en kommission, der skulle lave en ny ejendomsvurderingsreform. Derfor ligger det andet forslag – og jeg tror, det er blevet fremsat i dag – som et selvstændigt forslag. Det er altså kun en praktisk løsning, således at det i hvert fald ikke skulle være årsag til, at vi ikke kunne gennemføre dette forslag inden 1. april.

Jeg synes ikke, det er noget godt argument, at man er for sent ude, og at man nu har sendt skemaer ud, og at det ville være kostbart at kassere dette arbejde. Det har man jo gjort tidligere. Det er jo ikke første gang. Det er jo ikke noget, fremskridtspartiet har fundet på, at man skal udsætte en offentlig vurdering. Det har man gjort to gange tidligere, og jeg mener, at landet da ikke er gået af sporet af den grund. Dengang gjorde man det også i erkendelse af, at der var visse forhold, som gjorde, at det ikke var hensigtsmæssigt at gennemføre en så stærk stigning af ejendomspriserne.

Jeg synes, det er festligt med alle de mennesker, der vover fra denne talerstol at påstå, at den 16. alm. ejendomsvurderings eller alle andre ejendomsvurderingers gennemførelse ikke har nogen indflydelse på prisfastsættelsen på fast ejendom. Jeg ville nærmest ønske, at der var tvungen erhvervspraktik for nogle politikere, for så skulle jeg have anvist dem nogle ejendomsmæglerfirmaer, hvor de kunne have sat sig ud bare 8 dage. Så ville de opdage, at når grundejerne får den 16. alm. ejendomsvurdering, så bliver ejendomsmægleren ringet op hurtigere end lynet, og så bliver priserne sat op. Og hvad er begrundelsen? Man må jo være vanvittig, hvis man tror, at vi vil sælge under vurderingen.

Var det så bare en vurdering, der var hold i i virkeligheden, en vurdering, som var udtryk for, hvad der var handelsprisen. Det er det jo ikke, og det er grunden til den anden del af vores forslag om at komme frem til en mere

realistisk vurderingsmåde. Denne ejendomsvurdering har overhovedet ikke hold i noget som helst realistisk. Man kan komme ud for – det har jeg været – at af to ejendomme, opført af den samme mand på to grunde, erhvervet af den samme mand på samme tidspunkt til samme pris, nøjagtig lige store, opført inden for det samme kvartal, var den ene vurderet 60 pct. højere end den anden. Den eneste forskel på de to huse var, at det ene var gult og det andet var rødt. Og så havde det ene hus skiftet ejer tre gange, det havde det andet ikke.

Sådan vurderer man Danmarks faste ejendomsværdier, og det er noget af baggrunden for, at jeg siger: det kan ikke nytte noget, at I har nogle flotte vendinger skrevet ned på et papir om, hvordan det virker, for sådan virker det ikke. Så skulle I gå ud og se på det. Jeg vil da også godt se, hvor mange mennesker herinde der ikke ville hylde det synspunkt meget kraftigt, at man i hvert fald ikke ville sælge under ejendomsvurderingen. Og når ejendomsvurderingen er så tilfældig, som den er, så kommer man altså ud i de forhold, jeg omtalte.

Jeg kan være enig med hr. Ib Christensen i én ting: det ville være gavnligt med årlige omvurderinger, for så ville de have en lille smule mere hold i virkeligheden. Det er noget af det, der ligger i det forslag til en ejendomsvurderingsreform, som fremskridtspartiet har fremsat.

Jeg synes ikke rigtig, det er noget argument af retsforbundet at sige, at vi vil fjerne skatten på jorden og dermed skabe højere beskatning på arbejde. Hr. Ib Christensen ved jo lige så godt som alle mulige andre, at det er præcis det, fremskridtspartiet ikke vil. Det fremgår ganske klart af vores besparelsesforslag, at det, vi vil, er at spare på de offentlige udgifter, således at vi også kan nedsætte den direkte beskatning. Så er det et temmelig groft postulat at stå heroppefra og sige, at fremskridtspartiet vil øge beskatningen for arbejdsindtægter.

Må jeg sige til hr. Arne Bjerregaard, at han nu ikke skal blive så bekymret over, at fremskridtspartiet skulle gå hen at blive frustreret. De problemer, hr. Arne Bjerregaard, skal vi nok klare. Jeg er ked af, at det ikke her i tinget er muligt at skabe en realistisk forståelse for, hvordan ejendomsvurderingerne foregår i Danmark, men at man stadig væk får disse teoretiske svar, hver eneste gang spørgsmålet bliver bragt op.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, hvis jeg måtte det, så ville jeg sige: sikke dog et snakketøj.

Måtte jeg lige tage en af påstandene op, dette med, hvordan beskatningen på fast ejendom virker. Der tror jeg, at fru Kirsten Jacobsen skulle gå i lære hos sin egen gruppeformand, der helt klart sagde, at nedsætter vi skatten på fast ejendom, så medfører det også en forventet skattestigning, øjeblikkelig prisstigning og derigennem inflation. Det tror jeg fru Kirsten Jacobsen skulle gå i lære hos sin egen gruppeformand og prøve at forstå noget af. Det er det, vi taler om her.

Ib Christensen (DR):

Hvad jeg påpegede var, at fremskridtspartiets holdning i denne sag, som den kommer til udtryk ved disse forslag, som den kom til udtryk ved forslaget om, at loftet skulle nedsættes til 15 fra 20 promille, er et udtryk for, at fremskridtspartiet prioriterer en lettelse af jordbeskatningen højere end en lettelse af indkomstskatten. Når man sænker loftet over den amtskommunale grundskyld, bliver amterne nødt til, uanset hvilke spareforslag fremskridtspartiet kører frem med i det danske folketing, at få pengene til veje, til sygehuse osv. fremskaffet ad anden vej.

Det vil med andre ord sige, at hvis det virkelig lå fremskridtspartiet på sinde først og fremmest at få skatten på arbejde ned, så burde man komme med forslag om, at amtskommunerne ikke må udskrive mere end så og så meget i skatteprocent. Men det er loftet over grundskylden, man angriber, man kommer overhovedet ikke med noget loft over den kommunale og amtskommunale beskatning. Det viser prioriteringen. Derfor er det korrekt, som jeg sagde, at fremskridtspartiet først og fremmest ønsker at lette skatten på jord, på arbejdsfri gevinster, mens det er sekundært at fjerne indkomstskatten. Hvordan man ved både at fjerne al jordbeskatning og ejendomsbeskatning af enhver art og fjerne al indkomstskat så overhovedet vil få økonomien til at fungere selv i et såkaldt fremskridtssamfund, ligger uden for denne debat.

Som jeg påpegede før, betyder dette forslag med de 13 promille, som bl. a. hr. Bernhard Baunsgaards parti jo vil støtte, at fremskridtspartiet i vidt omfang får sin vilje. Amtsrådsforeningen har påpeget, hvad det betyder for skatteprocenten. I Københavns amt må den sættes

op med 0,7; det betyder et provenutab i forhold til det, man ellers havde regnet med at få, på 1½ mia kr. osv. Det er altså fremskridtspolitik, og derfor skal fremskridtspartiet som sagt ikke fortvivle.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om afskaffelse af kapitalvindingsskatten [af Ove Jensen m. fl.].

(Lovforslag nr. L 23. Fremsat 3/3 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Nu er vi så nået frem til fremskridtspartiets paradeforslag nummer 3, og det er jo da ikke engang første gang, vi ser dette forslag. Så vidt vi har kunnet tælle det op, så er lignende lovforslag blevet fremsat ikke mindre end fem gange uden at blive vedtaget. Og ikke uventet må jeg ligesom mine forgængere afvise forslaget.

Jeg vil slet ikke gå ind på de mange postuler om de skadelige virkninger af en særlig indkomstskat, som man anfører i bemærkningerne. Jeg er ikke i tvivl om, at vi skal opretholde den særlige indkomstskat, og det skyldes ganske enkelt, at det vil være ganske urimeligt, om store arbejdsfri indtægter kunne passere skattefrit, samtidig med at arbejdsindtægter undergives en ganske betydelig beskatning. Her har vi en del af fremskridtspartiets ideologi og politik i renkultur. De arbejdsfri indtægter slipper for beskatning, arbejdsindtægterne skal rigtig beskattes.

Grünbaum (S):

Jeg kan naturligvis tilslutte mig ministerens betragtninger og på mit partis vegne afvise forslaget.

Jeg vil gerne understrege, at der i særdeles